

med 3—4 Tdr. Land, skulde være under økonomisk Tryk, saaledes at han blev nødt til at arbejde for andre, kan jeg ikke forstaa. Der er ingen, der tvinger ham til at tage en saadan Ejendom, ikke heller tvinger nogen ham til at arbejde, men jeg antager, at hans egen Fordel vil føre med sig, at han søger Erhverv ogsaa uden for den Ejendom, han har at dyrke. Naar det ærede Medlem siger, at Flertallet lagde Vægt paa Pengene, ikke paa Dygtigheden, vil jeg dertil sige, at Konsekvensen af det Raisonnement vilde være, at vi skulde gøre det gratis, saa at der slet ikke skulde bidrages noget. Det maatte efter det ærede Medlems Mening være det heldigste, at Staten bortskænkede disse Jordlodder. Men vil man have nogen Garanti for, at en saadan Ejendom virkelig kommer i gode Hænder, maa man sige, at det er den bedste Garanti, man har, naar man ser, at Manden med Hjælp af sin Hustru eller tilkommende Kone har været i Stand til at spare saa meget op, at han kan sætte en Femtedel af Værdien ind i en saadan Ejendom, og det er ikke gjort dermed, som det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (N. Johansen) sagde, at det kan han ikke gøre, fordi han skal paa Højskolen, udføre sin Militærtjeneste, han har jo Tid fra sit 25de til sit 50de Aar til at være sparsommeligt, og selv om han ikke til sit fyldte 25de Aar, eller til han er færdig med Værnepligten, har kunnet lægge noget til Side, saa er der jo netop den Tid, efter at han er bleven over 25 Aar og begynder at fortjene en stor Arbejdsløn. Vil han saa spare, og især hvis han kan benytte disse Tyendesparekasser, vil det slet ikke være vanskeligt for ham at skaffe denne ikke store Sum til Veje. Under alle Omstændigheder er Tilfældet dog det, at Folk have disse Penge, ellers vilde disse 36,000 Ejendomme, der ere komne til i de senere Aar, og hvoraf en Del altsaa ere Fæste-ejendomme, som ere købte, ikke være komne til Stede; de Folk, der bruge den Slags Ejendomme, maa dog have de fornødne Midler. Jeg tror ikke, Trangen er saa stor imellem Publikum, at man ikke kan finde Folk, der ville gaa ind paa de Vilkaar, Flertallet foreslaar at stille.

Breinolt-Vandborg: Den ærede Ministers Ytringer om mine Udtalelser angaaende Amtskommissionerne skal jeg kun berøre ganske kort, da der ikke foreligger noget Ændringsforslag, og den ærede Minister kun har fremført en eneste Grund, uagtet han sagde, der var flere; men han

vilde kun fremføre en og det den væsentligste. Han frygtede nemlig for at overlæsse Sogneraadene med Arbejde, idet disse allerede vare overlæssede og fremdeles blive overlæssede. Jeg skal blot dertil gøre den korte Bemærkning, at jeg ikke ret ved, hvorfor denne pludselige Nænsomhed over for Sogneraadene kommer netop nu, især i Betragtning af, at man, som den ærede Minister sagde, vedblivende vilde læsse paa dem. Hvorfor netop denne pludselige Nænsomhed her, hvor hele Arbejdet dog tilsyneladende ikke skulde blive saa uoverkommeligt, idet det kun gælder Medhjælp til Erhvervelse af en eneste Jordlod gennemsnitlig hvert 4de Aar. Det kan dog ikke kaldes noget stort Arbejde. Men jeg skal ikke fordybe mig i dette, da der ikke foreligger noget Ændringsforslag.

Jeg bad særlig om Ordet for at fremføre et Par imødegaaende Bemærkninger til det ærede 3dje Medlem i 3dje Kreds (Chr. Nielsen) og det ærede 5te Medlem i 6te Kreds (N. Johansen), der fandt, at Flertallets Ændringsforslag vare ganske uantagelige og ganske vilde ødelægge Loven og i det hele taget ikke blot vanskeliggøre dens Fremme, men hindre en saadan Lovs Gennemførelse, hvis de bleve vedtagne her og fastholdtes. Der var særlig to Ændringer, som man hagede sig fast i, og det var det, at man havde nedsat de 4 Mill. Kr., der skulde bruges om Aaret, til 1 Mill. eller rettere de 20 Mill. i 5 Aar til 5 Mill. Hvad dette Forslag angaar, finder jeg, at naar der er Tale om Forsøg, naar det, som det indrømmes fra alle Sider, er noget nyt og uprøvet, der skal forsøges, kan det efter vort lille Lands Forhold ikke godt kaldes andet end et stort og omfattende Forsøg i 5 Aar at anvende 5 Mill. Kr. derpaa. Det er ikke mange Forsøg af ny og uprøvede Ting, man vil anvende mere paa. Viser Forsøget sig at være lykkeligt og godt, kan der allerede inden den Tid paa de aarlige Finanslove bevilges mere, og viser det sig at være mislykket, er der sikkert anvendt nok hertil.

Den anden Hovedanke, der rettes fra det ærede 3dje Medlems Side, var, at man havde nedsat Statens Laan i Jordlodderne fra $\frac{9}{10}$ af deres Laaneværdi til $\frac{8}{10}$. Ja, jeg under af fuldt Hjerte Arbejderne de billigste Vilkaar, men der er dog en Grænse; der er i alt Fald den Grænse, hvad der kan antages at være gennemførligt. Jeg ser nu ikke, at der er et saa forfærdeligt Spring fra $\frac{9}{10}$, som det ærede Medlem holder paa, til $\frac{10}{10}$; det vilde jo